

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: N.T.T.H.**, nar. ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, ubytování zajištěno na adrese ..., zastoupené *Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2017, č.j. MV-40317-7/SO-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Dne 14. 8. 2014 podala žalobkyně žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 42a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“). Usnesením ze dne 19. 1. 2015, č.j. OAM-37116-6/DP-2014, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, řízení o této žádosti žalobkyně zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Toto své usnesení odůvodnil správní orgán prvního stupně tím, že žalobkyně není oprávněna podat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, neboť nedosáhla věku 20 let a tak nesplňuje podmínku stanovenou v § 42a odst. 6

písm. a) zákona o pobytu cizinců a její žádost je tudíž zjevně právně nepřipustná. Proti tomuto usnesení správního orgánu prvního stupně se žalobkyně odvolala. V doplnění odvolání datovaném dne 5. 1. 2016 žalobkyně uvedla, že dovršila věku 20 let a neexistuje tak žádná překážka, proč by jí pobyt neměl být povolen. Rozhodnutím ze dne 6. 6. 2017, č.j. MV-40317-7/SO-2015, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců odvolání žalobkyně zamítla a usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 19. 1. 2015, č.j. OAM-37116-6/DP-2014, potvrdila. K výše uvedené námitce z doplnění odvolání odvolací správní orgán uvedl, že je třeba posuzovat skutkový stav v době vydání usnesení správního orgánu prvního stupně: Správní orgán prvního stupně vydal usnesení o zastavení řízení dne 19. 1. 2015, tedy v době, kdy žalobkyně nedovršila věk 20 let. Usnesení správního orgánu prvního stupně tak bylo vydáno v souladu se skutkovým i právním stavem v době jeho rozhodování.

II. Argumentace účastníků řízení

Žalobkyně v žalobě namítá, že usnesení o zastavení řízení je procesním rozhodnutím, stejně jako např. usnesení o přerušení řízení. V případě procesního rozhodnutí odvolací správní orgán přezkoumává jeho zákonnost ve vztahu ke skutkovému stavu ke dni vlastního rozhodování. Je tedy povinen přezkoumávat kromě jiného i to, zda nedošlo v mezidobí k takové změně skutkového stavu věci, kterému již napadené procesní rozhodnutí neodpovídá. V takovém případě je povinen napadené procesní rozhodnutí zrušit. Jedná se o podobnou situaci, jako když po vydání usnesení o přerušení řízení odpadne překážka v řízení. V takovém případě odvolací správní orgán napadené usnesení rovněž zrušuje, neboť přerušení řízení je vzhledem ke změně skutkového stavu věci nezákonné. V případě procesního rozhodnutí – usnesení o zastavení řízení by proto odvolací správní orgán měl postupovat shodně. Žalobkyně poukazuje na § 82 odst. 4 větu první správního řádu. Formulaci „nové skutečnosti, které účastník nemohl uplatnit dříve“ je možno interpretovat tak, že se vztahuje právě na změny ve skutkovém stavu věci, ke kterým došlo po vydání usnesení správního orgánu I. stupně. Žalobkyně postupovala v souladu s tímto ustanovením a žalovaný měl k nové skutečnosti – dosažení věku 20 let žalobkyně přihlídnout a měl usnesení správního orgánu I. stupně zrušit.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný správní orgán uvádí, že žalobkyně v době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 42a zákona o pobytu cizinců nesplňovala podmínku dovršení věku 20 let, tak jak je obligatorně podmíněno podle § 42a odst. 6 písm. a) uvedeného zákona. Tuto podmínku dovršení věku 20 let při podání žádosti nelze prominout, neboť toto zákon o pobytu cizinců neumožňuje například oproti ustanovení § 169 odst. 8 písm. d) uvedeného zákona, ve znění účinném do 14. 8. 2017, které řeší situaci, kdy cizinec podá žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn, avšak v době, kdy již je cizinec oprávněn tuto žádost podat, se ze zákona tato vada narovnává. Zákon o pobytu cizinců tedy upravuje dřívější podání žádosti mimo zákonnou lhůtu ve prospěch cizince ve smyslu § 169 odst. 8 písm. d) uvedeného zákona. Komise tedy zastává názor, že prominutí podmínky dovršení 20 let pro získání povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 42a zákona o pobytu cizinců není možné. Účastnice řízení nebyla vůbec oprávněna žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podat. Uplynutí času není v daném případě možné posuzovat za novou skutečnost, protože již v době vydání rozhodnutí správního orgánu I.

stupně bylo jasné, že dne 9. 11. 2015 dosáhne účastnice řízení 20 let. Tato skutečnost byla jasná i v době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

III. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Podle § 42a odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců se povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny cizinci vydá, jestliže cizinec, se kterým má být umožněno společné soužití rodiny, je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu a pobývá na území po dobu nejméně 15 měsíců; jde-li o sloučení manželů, současně musí každý z nich dosáhnout věku 20 let.

Podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřipustná.

Žalobkyně se narodila dne 9. 11. 1995. V daném případě není sporné, že v době rozhodování správního orgánu prvního stupně (= 19. 1. 2015) žalobkyně nedosáhla věku 20 let. Mezi účastníky řízení je však spor o to, zda odvolací správní orgán měl zohlednit skutečnost, že v době jeho rozhodování o odvolání (= 6. 6. 2017) žalobkyně věku 20 let už dosáhla.

Soud má za to, že zásadou je, že odvolací správní orgán při přezkoumávání odvoláním napadeného rozhodnutí nebo usnesení vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu prvního stupně. Toto pravidlo se uplatní zejména tehdy, jestliže odvolací správní orgán odvolání zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí potvrzuje. Ač tato zásada není výslovně vyjádřena, lze ji ze správního řádu dovodit. Odvolací řízení náleží do institutu přezkoumávání rozhodnutí (nebo usnesení) správních orgánů správními orgány (srov. též název části čtvrté správního řádu z roku 1967). Další prostředky „nápravy“ pak – podle současné právní úpravy – představují přezkumné řízení, obnova řízení a nové řízení a rozhodnutí.

Přezkumné řízení je upraveno v § 94 až 99 správního řádu. Podle § 96 odst. 2 věty první správního řádu se soulad rozhodnutí s právními předpisy (při přezkumném řízení) posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. Soud nenalezl žádný racionální důvod, proč by zásada posuzování rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání přezkoumávaného rozhodnutí, neměla být vztažena i na ostatní „nápravné“ prostředky, a to včetně odvolacího řízení. Takovéto pravidlo není v rozporu ani se zásadou zákonnosti zakotvenou v § 2 odst. 1 větě první správního řádu [*Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „právní předpisy“).*], ani s ustanoveními týkajícími se přezkumné činnosti odvolacího správního orgánu, tj. s § 89 odst. 2 větou první a druhou tohoto zákona [*Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.*] a s § 90 odst. 1 uvedeného zákona [*Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními*

předpisy nebo že je nesprávné ...]. Pro činnost Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců není uvedené pravidlo v rozporu ani s ustanoveními zákona o pobytu cizinců.

Jde, jak bylo řečeno, o zásadu, lze si tedy představit výjimky z ní. K takovému průlomů však nemůže dojít na základě argumentace obsažené v žalobě. Je sice pravda, že jak usnesení o zastavení řízení, tak usnesení o přerušení řízení jsou rozhodnutími (v širším slova smyslu) procesní povahy, avšak zásadní rozdíl mezi nimi je ten, že zatímco usnesení o přerušení řízení je rozhodnutím dočasným, resp. rozhodnutím, jímž se toliko upravuje vedení řízení, je usnesení o zastavení řízení rozhodnutím, jímž se řízení končí. Ve shodě s žalovaným správním orgánem potom soud nepovažuje dosažení věku za „novou skutečnost, kterou účastník nemohl uplatnit dříve“, neboť to, kdy určitý člověk dovrší určitý věk, se dá – pro případ, že se takového věku skutečně dožije – spočítat už v den jeho narození.

IV. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutí soudu o věci samé bez jednání.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán však žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 12. června 2018

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.